

Concert

ten bate van het
Steuncomité Bovenwinden 1950

van het

Curaçaosch
Philharmonisch orkest

onder leiding van R. BOSKALJON

met **ADOLFO ODRNOSOFF** als solist

op

Donderdag 21 Sept. 1950 's-avonds om 8.45 uur

in de

STADSSCHOUWBURG

Programma

I.

L'Impresario, Overture

D. Cimarosa (1749—1801)

II.

Concert in D gr.t. (K.V. 412)

Allegro

Finale. Allegro

W. A. Mozart (1756—1791)

Solist: **Adolfo Odnoposoff**

III.

Serenade: Eine kleine Nachtmusik

Allegro

Andante

Menuetto. Allegro

Rondo. Allegro.

W. A. Mozart

Pauze

IV.

Andante uit de Eerste Symphonie in C. gr.t.

L. v. Beethoven (1770—1827)

V.

Concert in D. gr.t. Op. 101
voor violoncel en orkest

Allegro moderato

Adagio

Rondo. Allegro

J. Haydn (1732—1809)

Solist: **Adolfo Odnoposoff**

I.

Domenico Cimarosa, die van 1749 tot 1801 geleefd heeft, was in zijn tijd een belangrijk componist, die van de beste theaters in Italië opdrachten kreeg tot het schrijven van komische opera's. Een hiervan is de in 1786 te Napels geschreven opera „L'Impresario in Angustie”. De ouverture kenmerkt zich door zijn eenvoudige, vrolijke muziek.

II.

Het concert D gr.t. (K.412) is door Mozart oorspronkelijk voor Hoorn geschreven. De transcriptie voor violoncel met begeleiding van strijk is door C. A. P. Ruynen gemaakt. Het is zeer kort; bestaat slechts uit twee delen: een Allegro met een frisch thema, dat beurtelings door het orkest en het solo instrument gespeeld wordt; en een Rondo in 6/8 maat, met een gevarieerde begeleiding. Een zeer dankbaar solo nummer voor de cello.

III.

Eine kleine Nachtmusik, welke titel Mozart zelf aan deze serenade gegeven heeft, is wel een van de meest bekende van Mozart. Ze wordt vaak als kwartet opgevoerd, maar de oorspronkelijke vorm is voor strijk orkest. De muziek ademt geheel de geest van Mozart. Het eerste deel een frisch Allegro, het tweede een lieflijk Andante met variaties, daarna een Menuet, de eerste helft frisch en het Trio zacht, en tot slot een pittig Rondo.

IV.

In de Andante van de Eerste Symphonie van Beethoven wordt het hoofd-thema fugatisch behandeld. De 2de violen zetten het thema in, waarna achtereenvolgens de Alten en Celli en vervolgens de Bassen en ten slotte de 1ste violen invallen. Met meesterhand ontwikkelt Beethoven deze Andante tot een schoon en klankrijk geheel. In zijn beschrijving van de symphonieen van Beethoven vestigt Berlioz de aandacht op een pianissimo begeleiding van de pauken in deze Andante. Zulks wordt heden ten dage zeer gewoon beschouwd, maar toen zij geschreven werd was het iets bijzonders. Men kan het beschouwen als de voorloper van de effecten, die Beethoven later met dit instrument bereikte.

V.

Hoewel Haydn zes concerten voor violoncel geschreven heeft, is dat Op. 101 het meest bekend en gespeeld. Haydn schreef het voor den cellist Anton Kraft. Het eerste deel vangt direct aan met het hoofdthema door het orkest gespeeld. Hierna neemt de cello dit thema over. Na een virtuoos passage werk en een kort orkest tutti, gaat het naar het tweede thema in A gr.t. Na de doorwerking met schitterende passages, wordt het hoofdthema herhaald in A gr.t. Alvorens te eindigen keert het hoofdthema in zijn oorspronkelijke toonaard terug, waarna het stuk na een cadenza van het solo instrument met een kort tutti van het orkest besluit.

Het langzame gedeelte, Adagio met een expressief karakter wordt door de cello ingezet. Afwisselend speelt de cello drie contrasterende melodieën, in A, E en C gr.t. Na een korte Cadenza eindigt dit gedeelte met een tutti van het orkest.

Het laatste deel is een Rondo in 6/8 maat. Het is een van de mooie Rondo's, waarmede Haydn veelal zijn composities pleegt te eindigen. Twee thema's worden erin bewerkt. Een pittige Coda, voorafgegaan door een kortere Cadenza brengt dit concert ten einde.

De solist van deze avond is **Adolfo Odnoposoff**, geboren in 1917 te Buenos Aires, thans 1ste Solo violoncellist van het Symphonie Orkest te Havana. Zijn eerste muziek lessen ontving Odnoposoff in zijn geboorteplaats. Op elfjarigen leeftijd ging hij naar Berlijn, waar hij studeerde bij Emanuel Feuerman en Paul Grümmer om daarna naar Parijs te gaan om zijn studies voort te zetten onder Diran Alexanian. Odnoposoff is met verschillende grote orkesten onder eminente dirigenten als Eugen Szenkar, Fritz Busch, Erich Kleiber e.a. als solist opgetreden. Wij mogen ons gelukkig achten deze kunstenaar bereid te hebben gevonden met het Curaçaos Philharmonisch Orkest te spelen.

De nummers I, II en V in dit programma beleven hun eerste uitvoering op Curaçao.